

# **Maailman ääreen**

Miltä maailma oikeasti näyttää?

## **Jaksokuvauksia**



Ismo Kiesiläinen  
Versio 24.4.2006

## Episodi 1 – Lähtö

Sisko, 11-vuotias melkein aikuinen tyttö, ja viisi vuotta nuorempi, melkein koulun aloittanut veli istuvat eräänä iltapäivänä television ääressä, niin kuin kaikkina muinakin iltapäivinä siskon koulupäivän jälkeen. Miltään kanavalta ei löydy mitään, mitä he haluaisivat nähdä. Pikkuveli haluaisi nähdä maailman. Miltä se näyttää? Sen näkee aina vain auton ikkunasta, kun se vilistää ohi.

Sisko innostuu. He pakkaavat mukaan eväitä, viisi leipää ja kaksi piimää, väriliidut, siskon päiväkirjan ja äidin villapaidan eteisen naulakosta. Veli odottaa ja sisko meikkaa vähän.

Kotipihan reunasta alkaa pieni pimeä metsä. Veljeä pelottaa, joten sisko pitää kädestä kiinni. Metsän takana on tietyömaa, joka näyttää jatkuvan taivaanrantaan saakka. Sisarukset lähtevät kulkemaan sitä pitkin kohti maailmaa.



## Episodi – Saippuatehdas

Sisko ja veli kävelevät joen vartta. He saapuvat hylätyn tehdasrakennuksen luokse. Siinä on betoniset seinät ja iso pyöreä kiiltävä torni. Tehdasta reunustaa verkkoaita. Sisko kertoo, että se on vanha saippuatehdas, joka on äidin mielestä ruma. Veli miettii, onko siellä tehty saippuakuplia. Sisko haluaisi jatkaa matkaa, mutta tehtaasta torni vetää veljeä puoleensa. Yhtäkkiä sisko huomaakin, että veli on kadonnut.

Veli on löytänyt aidasta raon ja puikahtanut sisäpuolelle. Tehtaan piha on tyhjä ja siellä täällä lojuu ruostunut rojua. Veli kulkee ja ihmettelee. Läheltä katsottuna torni on vieläkin korkeampi. Seinässä on puoliksi avoin ovi. Veli astuu siitä sisään. Samaan aikaan joen rannassa sisko kävelee edestakaisin ja etsii veljeään.

Tehtaan sisällä on tyhjää ja hämärää. Veli löytää rappuset, jotka johtavat ylös. Hän lähtee kiipeämään niitä pitkin aivan tornin huipulle saakka. Ylhäällä on tasanne, jonka ikkunoiden läpi näkyy kauas horisonttiin. Kottitalo näkyy metsän takana ja sisko alhaalla joen rannassa. Rappusista kuuluu ääntä. Torniin kiipeää keskiikäinen mies haalareissa. Hän kertoo kuulleensa ääniä tornista ja tulleen katsomaan onko siellä murtovarkaita. Poika kertoo, ettei ole varas. Mies esittäytyy talonmieheksi, poika siskonsa pikkuveljeksi, ja he kätelevät. Poika kysyy mieheltä, tekeekö hän saippuakuplia. Joskus, mies vastaa ja kaivaa taskustaan saippukuplapullon. He avaavat ikkunan ja puhaltelvat ilmaan kuplia.

Veli kertoo talonmiehelle aikovansa isona muuttaa tähän torniin asumaan. Mies kertoo, ettei se ole mahdollista, koska torni puretaan pian rivitalojen alta. Miksi? Koska taloja tarvitaan. Poika on sitä mieltä, että tornejakin tarvitaan.

Kun poika on palannut alas siskon luokse, saippuakuplat laskeutuvat hiljalleen heidän ympärilleen.



## Episodi - Kauppakeskus

Sisko ja veli kävelevät kehätien piennarta pitkin ja puikkelehtivat moottoritien liittymän ali. Siskon pitäisi päästä vessaan. Veljen mielestä moottoritien alle voi pissata, mutta sisko ei suostu. Heidän pitää siis löytää vessa. Pian he saapuvatkin uuden kauppakeskuksen luokse ja lähtevät ylittämään sen isoa parkkipaikkaa. Missään ei näy ihmisiä, mutta autoja riittää. He onnistuvat ylittämään kaikki rampit ja sisään- ja ulosajovyylät ja kipuavat kapeita betoniportaita kauppakeskuksen sisäänkäynnille.

Sisällä kauppakeskus aukeaa kuin katedraali, kirkkaana ja korkeana. Joka puolella on ihmisiä. Sisko etsii ja löytää vessan, mutta siihen on sisäänpääsymaksu, eikä hänellä ole rahaa. Sisko jää odottamaan. Hetken päästä vessasta tulee ulos keski-ikäinen jakkupukuinen rouva ja sisko yrittää livahtaa ovesta sisään. Nainen pysäyttää siskon ja huomauttaa, että vessaan on sisäänpääsymaksu. Sisko sanoo, ettei hänellä ole rahaa. Nainen sulkee oven, kaivaa laukustaan tytölle kolikon ja poistuu.

Samaan aikaan veli seisoo kioskin edessä ja katselee päivän lööppejä. Siinä lukee ”YK-PÄÄTÖS: SODAT LOPPUVAT”. Sisko tulee vessasta, ja he jatkavat matkaa. Veli kysyy siskolta mitä lööpissä luki – hän ei itse osaa vielä lukea. Sisko tuhahtaa ettei tiedä, ja että äiti on sanonut, ettei lööppejä kannata muutenkaan uskoa.

Sisko ja veli yrittävät joihinkin kauppoihin, mutta törmäävät aina esteeseen: vartija kysyy onko heillä rahaa, ja kun ei ole, he joutuvat poistumaan. He istuvat tylsistyneenä kauppakeskuksen käytävän penkille. Täällä ei ole mitään tekemistä. Veli haluaisi leikkiä piilosta. Sisko suostuu.

He houkuttelevat vanhempiensa kanssa ostoksilla olevia lapsia mukaan leikkiin. Lapset tietysti lähtevät innoissaan mukaan. Hetken päästä vanhemmat huomaavatkin, että heidän lapsensa ovat kadonneet: he joutuvat tahtomattaan mukaan leikkimään piilosta. Hiljalleen heille paljastuu, että leikki onkin yllättävän hauskaa.



## Episodi – Jättömaa

Sisarukset ovat saapuneet kaupungin takapihalle, jättömaalle voimalaitoksen taakse. Niityltä löytyy kaikenmoista mielenkiintoista rojua, joka kiinnostaa etenkin veljeä. Sisko etsii kukkia ja perhosia. Maahan on sinne tänne kaivettu outoja kuoppia – ja kumpareiden takana näkyy välillä liikettä.

Yhtäkkiä heidän luokseen juoksee maastopukuinen mies ase kädessä. Hän komentaa lapsia kiireesti piiloon. Sisko ihmettelee mistä on kysymys. Mies ehtii kertoa, että heillä on menossa värikuula sota, mutta säntää siten takaisin piiloon.

Sisko ja veli ovat joutuneet keskelle värikuulasotaa, joka ei voi jatkua niin kauan kuin he ovat sotatantereella leikkimässä. Syntyy pattitilanne, joka vain lapset voivat ratkaista.



## Episodi – Mainostyttö

Sisko ja sen veli saapuvat lähiöön. Betoniset kerrostalot ovat korkeita ja niiden väliset kuilut syviä. Ostarin takapihalla on betoniseinä, johon on maalattu kuvia. Jotkut ovat hienoja, mutta monet vähän suttuisia. Veli sanoo, että hän osaisi piirtää paremmin.

He löytävät seinästä tyhjän betoninharmaan kohdan. Sisko kaivaa repusta väriliidut ja ryhtyy piirtämään. Veli ottaa myös oman liidun. Sisko piirtää kukkia ja perhosia. Veli värittää hieman yli rajojen. Yhtäkkiä heidän piirtelynsä keskeyttää vartija. Hän huomauttaa, että seiiniin ei saa piirtää. ”Miltä näyttäisi, jos täällä olisi kaikki paikat täynnä kukkia?” hän tivaa ja huomauttaa, että vaikka toiset ovatkin piirtäneet, ei pidä tehdä samoin. Vartija katoaa ja palaa hetken päästä mukanaan ämpäri ja rätti. Sisarukset joutuvat pesemään piirroksensa pois. Vartija kehottaa piirtämään jatkossa paperille.

Vähän matkan päässä laiha alusvaatemalli katselee lapsia isossa ulkomainoksessa. Sisko kävelee mainoksen luokse ja pysähtyy ihmettelemään sitä. Kuvan tyttö on kovin vähissä vaatteissa. Veli on keskittynyt tutki-  
maan pienten mustien muurahaisten tunnelia asvaltin reunassa. Siskosta tuntuu kuin malli katsoisi juuri häntä. Samassa paperi repeää ja tyttö astuu ulos mainoksesta. Hän pistää sormen suunsa eteen ja vinkkaa tulemaan mainoksen taakse piiloon. Sisko seuraa uteliaana.

Mallilla on kylmä, joten sisko antaa hänelle repustaan äidin villapaidan. Tyttö ottaa paidan vastaan ja kiittää. Hän vetää paidan päälleen ja istuu mainoksen betonijalustan päälle. Sisko kysyy onko tytöllä nälkä ja kaivaa hänelle leivän repustaan. Malli ottaa sen ja kiittää. Tytöt alkavat puhua tyttöjen juttuja, veli tutkii muuraha-  
sia. Hetken päästä mainostyttö alkaa riisua villapaitaa ja sanoo, että hänen on palattava töihin. Sisko sanoo, että tyttö voi pitää villapaidan. Ja niin malli tekee: hän vetää paidan takaisin päälle ja astuu takaisin mainokseen paremmin puettuna.

Ostarin takapihalla pesuvesi valuu seinää pitkin maahan ja imeytyy multaan. Samaan kohtaan nousee pieni verso, joka nopeasti muuttuu kukaksi.



## Episodi – Kulosaaren yksinäinen mies

Sisarukset saapuvat hienostoalueelle. He kurkistelevat kartanoita ja palatseja korkeiden aitojen raoista. Nurmikot ovat tarkasti leikattuja ja siellä täällä on kylttejä, joissa kielletään astumasta nurmikolle. Erään portin edessä on lapsia, jotka kikattavat. Yksi lapsista painaa portin summeria. Muut kurkkivat portin raoista. Yhtäkkiä lapset kirkaisevat ja juoksevat kikattaen karkuun. Aidan takaa kuuluu koiran haukuntaa.

Sisarukset pysähtyvät portille. Siihen on maalattu spraylla teksti ”HOMO”. Veli tavaa tekstiä. Sisko näkee portin raosta vanhan miehen, joka seisoo hieman ränsistyneen suuren puutalon portilla. Mies vilkaisee portille ja katoaa sitten takaisin taloon sulkien oven perässään. Pihalla on avara puutarha. Nurmikko on kasvanut niityksi. Heinikossa sojottaa kyltti, jossa kielletään astumasta nurmikolle. Puussa roikkuu vanha keinu. Kaikki on vähän rempallaan.

Muut lapset saapuvat taas portille. He kinastelevat siitä, kuka saa tällä kertaa painaa summeria. Sisko kysyy, mitä he tekevät. Leikkivät, kuuluu vastaus. Lapset kertovat, että kotipihallakaan ei saa leikkiä, kun piha menee pilalle.

Sisko soittaa summeria. Mitään ei tapahdu. Hän soittaa uudestaan ja muut lapset kikattavat. Sisko soittaa ja soittaa, kunnes talon ovi avautuu ja mies astuu portaille. Lapset juoksevat kirkuen ja kikattaen karkuun. Sisko ja veli jäävät paikalleen. Mies kävelee vaivalloisesti portin luokse ja kysyy vihaisesti, mitä lapset haluavat. Sisko kysyy, voisivatko he tulla pihalle leikkimään. Mies kääntyy pois. Sisko soittaa taas ovikelloa. Ja taas. Mies pysähtyy ja kääntyy takaisin. Hän avaa portin ja tiuskaisee, että lapset saavat tulla, jos sitten jättävät hänet rauhaan.

Sisko ja veli astuvat puutarhaan, mutta muut lapset eivät uskalla tulla porttia pidemmälle. Vanha mies palaa sisälle ja katselee pihalle ikkunan takaa. Varovasti, yksi kerrallaan lapset uskaltavat astua portista pihalle leikkimään: pelaamaan jalkapalloa, juoksemaan ja keinumaa. Mies katsoo leikkiä pitkään ikkunan takaa. Sisko pysähtyy katsomaan takaisin ja pyytää miestä eleillään ulos, mukaan leikkiin. Mies pudistaa varovasti päätään. Sisko ei luovuta. Yhtäkkiä mies katoaa ikkunasta. Samassa talon ovi aukeaa ja pihalle juoksee koira iloisesti haukkuen.



## Episodi – Maja

Edessä aukeaa kaupungin keskustan siluetti. Sisko ja veli kulkevat moottoritien piennarta. Sivummalla, meren rannassa pienessä metsikössä näkyy röttelöinen maja. Sisarukset tulevat majan luokse ja kurkkivat ikkuna-aukoista. Maja on rakennettu erilaista levyistä ja laudanpätkestä ja se näyttää aika heiveröiseltä. Paikalla ei näy asukkaita, joten he astuvat sisään.

Sisällä on sotkuista. Joka puolella on sekalaisia tavaroita: astioita, pulloja, vaatteita, ämpäreitä. Yhdellä seinällä on hylly, jossa on paljon kirjoja. Nurkassa on patja, jonka vieressä on avoinna yksi kirja, nimeltään ”Kirjoituksia kellarista”.

Sisko katselee astioita, kääntyy veljen puoleen ja kysyy varovasti, voisivatko he leikkiä kotia. Veli huokaa, mutta suostuu. Leikin aikana poika huomaa pöydällä hunajapurkin ja alkaa syödä siitä.

Kesken leikkien sisarukset huomaavat jonkun vilahtavan ikkuna-aukon takana. He piiloutuvat nopeasti tavaroiden sekaan, tosin melko huonosti. Oviaukosta astuu sisään karhun näköinen mies. Hän huomaa, että hunajapurkki on auki ja siinä on lusikka. ”Kuka on syönyt hunajaani?” mies ihmettelee. Hän kääntyy taakseen ja huomaa tavaroiden takana kyyhöttävät lapset. Nopeasti hän piilottaa muutaman pullon pöydältä, tosin melko huonosti. Sisko ja veli nousevat ylös.

Sisko kertoo miehelle, että he leikkivät kotia eivätkä tarkoittaneet syödä kenenkään hunajaa. Veli pyytää anteeksi. Sisko kysyy mieheltä, asuuko hän tässä majassa. Mies vastaa, että hänkin tavallaan leikkii kotia. Sisko kaivaa repustaan eväsleivän ja piimän ja antaa ne miehelle, korvaukseksi hunajasta. Hän ottaa myös yhden leivän itselleen ja yhden veljelleen. He istuvat kaikki lattialle ja syövät ääneti.

Kun he ovat syöneet, mies sanoo, että lasten olisi parempi nyt lähteä. Eikä heidän muutenkaan pitäisi mennä tällaisiin vieraisiin majoihin, koska se voi olla vaarallista. Sisko ei ymmärrä, sillä olihan nytkin ihan turvallista.

”Te ymmärrätte sitten kun olette aikuisia”, mies sanoo, eikä tarkoita sanaakaan.





## Viimeinen episodi - kotiinpaluu

Viimeisessä jaksossa sisarukset saapuvat kaupungin keskustaan ja meren rantaan. Lopuksi he palaavat auton kyydissä kotiin ja näkevät maailman auton takapenkiltä, ikkunan takaa, vilistämässä.

